

כתרי תורה

לק"י • פרשת וירא ה'תשפ"ב ב'של"ג • גליון ע"ו
• הגות והלכה בפרשת השבוע במשנת רבותינו גאוני תימן זיע"א

אין לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה • הערות והארות יתקבלו בברכה בטלפון 0504139964 או במייל avish964@gmail.com

לע"נ ידיד ורע אשר שמחת התורה שבלבו ועל פניו האירה כל סביבותיו, זכה להרכיב תורה ולהעמיד בתי מדרשות לשקידתה הרב רפאל אליהו אליעזר זצ"ל ביבלחט"א הרב צבי בלאט שליט"א • דודי הרב אברהם ב"ר דוד בדיחי זצ"ל, הרב משה ב"ר שלום צאלח זצ"ל, הרב אלעזר עוזרי זצ"ל בן יבלחט"א הרב אברהם, הרב זכריה ב"ר יוסף ג'הי ישראל זצ"ל, מרת אורית ב"ר מנחם שרעבי ע"ה ומרת אסתר ב"ר יחיאל גרשי ע"ה • ולזכות הרב אברהם ב"ר שלמה שליט"א, הרב אהרן ב"ר יוסף שליט"א, ומיכל ב"ר ישי תחי' לרפ"ש במהרה בתוך שאר חולי ישראל, אכ"ר.

מודעה רבה לאורייתא! בעזה"ת בשבוע יצא לאור קובץ גליונות 'כתרי תורה' ב', שנת ה'תשפ"א ב'של"ג (גליונות כ"ה ע"ב), עם מפתחות והרבה תיקונים והוספות. הכמות מצומצמת וכל הקודם זוכה

כתר מלכות - מאן מלכי רבנן
רבי שלום ב"ר לוי אלשיך זלה"ה
רב ביהכ"ס אלשיך - י"ז מרחשון תרנ"ט
רבי צאלח ב"ר מנחם נגר זלה"ה
רבי אב"ד אלקפלה - י"ז מרחשון תש"מ
רבי יוסף ב"ר שלום פתחי זלה"ה
מחכמי ירושלים - י"ח מרחשון תש"ס
רבי שלמה ב"ר משה דגמארי זלה"ה
רב מושב תרום - י"ח מרחשון תש"ח
רבי נפתלי ב"ר שלום סימון זלה"ה
ר"י דברי שלום ואמת ירושלים - י"ט מרחשון תשפ"א
רבי שלום ב"ר אברהם צנעאני זלה"ה
רבה של סוודיה - י"ט מרחשון תשכ"ט
רבי מתנא ב"ר סעיד גבלי זלה"ה
רבה של אלצהארה - ב' מרחשון תרע"ד
רבי שלמה ב"ר יוסף טביב זלה"ה
אב"ד גבל צבר מח"ס חמדת שלמה - ב' מרחשון תרע"ט
רבי חיים ב"ר משה חגיב זלה"ה
אב"ד רבוע שבכולאן - ב' מרחשון תש"י
רבי מרדכי ב"ר יהודה שרעבי זלה"ה
ראש ישיבת נהר שלום - ב' מרחשון תשמ"מ
רבי אברהם ב"ר אהרן שוכן זלה"ה
רב השבוע דוגמא - ב' מרחשון תשס"א
רבי עואץ ב"ר יחיאל בדיחי זלה"ה
מחכמי צנעא - ב"א מרחשון תר"ח
רבי סלימאן ב"ר יחיאל קרואני זלה"ה
מדייני רצאבה מח"ס שושני הגנים - ב"א מרחשון תשמ"ג
רבי דוד ב"ר יוסף כובאני זלה"ה
צדיק בעל מופת - ב"א מרחשון תשנ"ג
רבי יחיאל ב"ר נתנאל אלשיך זלה"ה
ר"י בית אלשיך - ב"א מרחשון תשנ"ז

כתר של"א"ש

ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם היא בניס לנחור אחיך
(כ"ב, כז). יש להתבונן, הלא מלכה ילדה זמן רב
קודם העקידה, שהרי הכתוב אומר ויהי יצחק
בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל
הארמי (לקמן כ"ה, כז), ובן ל"ז היה בשעת
העקידה כמ"ש רש"י שם. ואם כן לא יתכן
שאחר העקידה ילדה מלכה את בתואל ותוך
ג' שנים הספיק להוליד את רבקה ונשאה יצחק
[ועיי' תוספות יבמות (סא,ב ד"ה וכן) ד"א שהיתה
בת י"ד. וא"כ קדמה לידת בתואל עוד יותר].
ואיתא בילקוט שמעוני (בלק רמז תשס"ו) מלכה
ושרה היו אחיות וכו' ושתייהן היו עקרות.
ובמדרש הביאור על הפסוק וה' פקד את שרה
(לעיל כ"א א) דרשו, את לרבות שכל העקרות
נפקדו עימה. [ועיי' בראשית רבה (נג ח) כי
בשעה שנפקדה שרה הרבה עקרות נפקדו
עימה. ובפסיקתא רבתי (פמ"ב) ובחמדת ימים
למהר"ש שבזי (כ"א ו), איתא שנפקדו עימה
'כל' העקרות]. נמצא שנפקדה מלכה באותה
עת עם שרה אחותה.
ואם כן קשה, מדוע לא נזכרו פסוקים אלו
לעיל אחר פקידת שרה. וצ"ל דאין ענין סתם
בהזכרת פקידתה, וכאן יש טעם כמבואר
ברש"י שבישרו הקב"ה בבת זוגו (עיי' בעמוד הבא
אותו ו). עוד י"ל ע"פ המבואר בילקוט שמעוני
(שם), כיון שנעקד יצחק ע"ג המזבח, אמר
הקב"ה לאברהם והתברכו בזרעך כל גויי
הארץ, היה אברהם מהרהר ואומר, אחרים
מתברכין בזכותי ומלכה קרובתי אחות אשתי
לא היתה צריכה להפקד, מיד ילדה מלכה גם
היא, ילדה מלכה בניס אין כתיב כאן אלא גם
היא, שכשם ששרה שהיתה עקרה ונפקדה כך
מלכה נפקדה ע"כ. [ועיי' בש"ך עה"ת. ומשמע שלא
ידע אברהם מפקידתה. ועיי' רמב"ן וצ"ע]. עוד י"ל
כמבואר במדרש אור האפילה ויהי אחר
הדברים וכו' אחר שמתה שרה, הה"ד זרח
השמש ובא השמש, עד שלא כתבה שמה
של שרה זרחה שמה של רבקה ע"כ. דהיינו
שבישרו הקב"ה עכשיו כל ענין פקידת מלכה,
כדי לנחמו מפטירת שרה להודיעו שכבר זרחה
שמה של רבקה בעולם. כן ינחמו השי"ת
במהרה בימינו. אכ"ר. שבת שלום.

כתר ההלכה

הגאון הרב נתנאל עומי שליט"א - מרבני בית ההוראה 'פעולת צדיק'
לעילוי נשמת אביו רבי יחיאל ב"ר יצחק עומי זלה"ה - נלב"ע כ"ז אלול התש"פ
אפיית עוגת שמרים חלבית

א [שאלה: האם מותר לאפות עוגת שמרים חלבית, או שזה בכלל אפיית פת שנילושה בחלב
שמובא בגמרא שאם לש, כל הפת כולה אסורה מפני הרגל עבירה שלא יאכלנה עם בשר (פסחים ל.
וכן נפסק בש"ע י"ד סי' צ"ז ס"א)]. תשובה: נחלקו הפוסקים האם גזירה זו היא דוקא על הפת וכיוצא בה,
כי על הלחם יחיה האדם ושם מצוי יותר חשש הגזירה (פ"ח סק"א ועוד), או אף על שאר דברים שדרך
לאכלם עם בשר או עם חלב, כגון שום או תבלין שכתשו עם בשר (ט"ז שם סק"א). עוד נחלקו הפוסקים
האם הגזירה היא רק על הלחם וכיוצא הנאכל בסעודה, או אף על עוגה, יש אוסרים (יד יהודה שם סק"ג)
ויש מתירים (פתחי תשובה שם סק"ג). ולדעתם, אין לחוש שמא יאכלנה אחר שיאכל בשר, כי זו גזירה
חדשה. והעיקר להלכה ולמעשה, שהגזירה היא על רק על הלחם וכיוצא בו הנאכלים בסעודה ולא
על תבלין ולא על עוגות (חכמ"א כלל נ' ס"ג וס"ו, פ"ח סי' צ"ז סק"א, יו"ט ברכה סק"ג, חו"ד שם חידושי סק"א, ערוך
השלחן שם סי' וס"ו, כה"ח שם סק"ב). ולכן מותר לאפות עוגת שמרים [או סופגניה] חלבית, רק שיש להודיע
לאוכלים שהיא חלבית, וכן דעת רוב הפוסקים כאמור (ודעת הגר"ש אלישיב להחמיר בזה, כמובא בשו"ת וישמע
משה ח"א עמ' רמ"ה) וכן הורה מרן הגר"י רצאבי שליט"א.

להכות על רימון בשבת כדי להפריד גרגיריו

ב [שאלתי, האם מותר בשבת להכות על רימון, כדי לנתק את הגרגרים ממקום מושבם, כך,
שכשפותחים אותו נופלים כל גרגיריו מופרדים. תשובה: כידוע מותר לברור אוכל מתוך פסולת ביד
ומיד. אמנם לנער תערובת של אוכל ופסולת כך שאחד ייפרד מן השני, נחלקו האחרונים האם
הדבר הנברר הוא מה שננער או מה שנותר בידו. י"א (מג"א סי' ש"ט ס"ק ט"ו), שהדבר שננער ממקומו
הוא הנברר ולכן אם הוא האוכל, מותר לנערו [סמוך לאכילה]. וי"א (קצות השלחן סי' קכ"ה ס"ח), שמה
שנותר במקומו הוא הנברר, ולכן רק אם הנותר בידו הוא האוכל, מותר לנער את התערובת. ולפ"ז
ההכאה על רימון לנתק הגרגרים, תלוי הוא במחלוקת הנ"ל. ולמעשה דעת רוב הפוסקים (שהביאו את
דברי המג"א כגון השת"ש שם ס"ק ל"ד, משנ"ב ס"ק נ"ה, כה"ח ס"ק ק"ט ועוד) שהדבר הננער הוא הנברר, ולכן כאשר
הפסולת נותרת בידו, מותר. וכן דעת מרן הגר"י רצאבי שליט"א. והוסיף כי מותר אף להכות בכפית
על הרימון, אמנם לעשות כן בכלי פלסטיק העשוי משני חלקים שמניחים עליו רימון חצוי ומכים
עליו להפריד הגרגרים, אסור משום עובדין דחול (עיי' פסקי תשובות סי' ש"ט א' ל').

שתיל שזו ממקומו ונתגלו שורשיו האם מותר לכסותם בשביעית

ג [שאלה: מעשה שנפל עציץ נקוב ממקומו, ומקצת מהאדמה שבו נשפכה מחוץ לעציץ. השתיל
שהיה בתוכו נותר מחובר לעציץ, אך מקצת שורשיו נתגלו. ונשאלה שאלה האם מותר להחזיר
מקצת העפר הנשפך כדי לכסות שורשיו המגולים. תשובה: לכאורה היה מקום לומר, כי יש לשער
אם השתיל יכול לחיות כך כשמקצת שורשיו מגולים, יהיה מותר להחזיר את האדמה שנשפכה.
וכמו לעניין ערלה, באילן שנעקר ממקום למקום עם העפר שסביב שורשיו. דקיימא לן כי אם יכול
לחיות עם עפרו, נחשב כנטוע במקומו ופטור מן הערלה ואף שהוסיפו עפר אחר סביבו (ש"ע י"ד סי'
רצ"ד סי' י"ט). אכן למעשה לענין שביעית יש לחלק, כיון שלעניין איסור זריעה בשביעית לא די במה
שיכול השתיל לחיות כך עם עפרו, אלא כל תוספת אדמה אסורה משום זרע, וכמבואר במשנה
במסכת שביעית (פ"ב מ"ד) שאין עושין בתים לעצים, והיינו שאין עושים גדר סביב גזע האילן כדי
למלאותו בעפר שורשיו (ע"פ פי' הר"ש והרא"ש שם ורש"י בע"ז נ:). ולכן אסור להחזיר את העפר
כבתחילה. אמנם אם היה כל עפר השתיל מחובר לשורשיו, פשיטא שמותר להחזירו כך בלא עפר
נוסף, ככיון שיכול לחיות כך, אף שבמה שמכניסו לעציץ גורם לו שיחיה עוד, שהרי לאקומי אילנא
[דהיינו שלא יתקלקל] מותר (שו"ת משנת יוסף ח"ג עמ' ע"ז).

ויהי אזור הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנזור אוזיק (כ"ב, כ)

דברי מהרי"ץ אודות סדר הקריאה למנהגינו

א] איתא במגילה (לא, א) האינדא דאיכא תרי יומי דראש השנה, יומא קמא קורין וה' פקד את שרה, ולמחר והאליהם נסה את אברהם. והטעם שקורין וה' פקד את שרה ביום הראשון לפי שבר"ה (דהיינו א' תשרי) נפקדה שרה (כ"ב הר"ן. וכמבואר בר"ה י"א, א). ומה שקורין ביום השני פרשת העקידה, פירש"י (ד"ה ומפטרין) כדי שיוכר לנו עקידתו היום במשפט. וכ"כ הר"ן שם, כדי להזכיר ענין עקידת יצחק ואילו, שבשגיל כך תוקעין בשופר של אייל.

ומהרי"ץ בעץ חיים (ח"ג דף פ, ב) העיר וצריך עיון עד היכן קורין ביום השני, אם עד סוף פרשת העקידה או עד סוף פרשת וירא. ונע"ש בסוף דבריו דנפקא מיניה מילתא רבא לדינא, אם הקריאה היא רק בפרשת העקידה, וארע וקרא החמישי בפרשת ויהי אחר הדברים האלה, נמצא שלא קראו ה' גוברי בפרשת היום. ולא יצאו חובת הקריאה, והוא ברכה לבטלה, ע"ש.

ב] וכתב, ראינו בתיגאן, שהפסיקו לפרשת העקידה לחמשה גוברי, עד וישב אברהם בבאר שבע (כ', י"ט), לבד. ולא חשבי הנה ילדה מלכה ע"כ.

וחלוקה זו לא נמצאת בתיגאן שלפנינו (וכן העיר מהר"י גופאן במנחת יהודה כאן, כי בתיגאן כתוב רק וקורין עד סוף סדרא'. **אכן הביא הגר"מ רצאבי שליט"א בבארות משה** (ה'ל' ר"ה אות תפ"י ד"ה ולהוציא) **להוכיח כן ממה שהעתיק מהרי"י הלוי זלה"ה** את סדר קריאת המועדים, מתאג' עתיק משנת א"ת שצ"ח כת"י הסופר המובהק רבי דוד בן בניה זלה"ה (נדפס באיש ימינו ח"א עמ' כ"ה) ושם החמישי קורא מוקרא מלאך ה'. **וכ"כ מהר"י בשירי זלה"ה**. כי אם היו קוראים גם הנה ילדה מלכה, היה החמישי מתחיל שם, וכמו שהוא בסדורי הספרדים. וע"ש שהביא ממחזור קדום של בני רומניא ששרשו ממנהגי א"י שנכתב להדיא כי החמישי מסיים בפסוק וישב אברהם.

ג] והוכיח מהרי"ץ מלשון השריע וז"ל ולשון מרן השריע והטור (סי' תר"א) קורין מוהאליהם עד סוף סדרא'. ומדנקט לשון זה ולא קאמר עד סוף הפרשה, מורה דר"ל שזהו עד סוף העקידה לבד, דהיינו סוף סדרא דיומא. ודקדק מרן והטור לכתוב כן, משום דאלו נקט עד סוף הפרשה היה מספק לנו את הדרך, אי מיירי עד סוף פרשת העקידה או אם מיירי עד סוף פרשת וירא. לזה ביאר הספק וכתב עד סוף סדרא', דהיינו עד סוף פרשת העקידה, דהיא סדרא דיומא ע"כ.

ומהו סדרא דיומא, הוכיח מהרי"ץ מדברי דברי רש"י דלעיל שקריאת היום היא פרשת העקידה דווקא, וז"ל בדכתב רש"י בפרק בני העיר טעמא דקריאת פרשה זו, כדי שיוכר לנו זכות העקידה, ואם כן מה שייכות לפרשת הנה ילדה מלכה עם פרשת העקידה. **ועוד הביא ראייה**, ובכל בו (הלכות ר"ה, סדר התפילה) הלשון כך הוא, קורין חמשה בפרשת והאליהם נסה את אברהם ע"כ, הרי לך בפירוש, דחמשה דווקא בפרשת והאליהם, וכדפסקי להו בתיגאן. עכ"ל מהרי"ץ. הרי דמסורת התיגאן בסדר קריאה מבוארת בלשון מרן והטור, ומפורשת בכלבו. **וטעמא** דמילתא כמ"ש רש"י שקוראים כעת להזכיר זכות העקידה וא"כ אין שייכות כעת לפרשת ויהי אחר הדברים האלה.

ביאור ענין סוף סדרא'

ד] וראיתי למוהר"ר יוסף מסעוד זלה"ה בספר הזכרון (כת"י. ענין זה נדפס בקובץ עץ חיים באבוב גליץ ל' אלול תשע"ח) שהביא דברי מהרי"ץ בשם יש אומרים, והבין בדבריו כי סוף סדרא דקאמר היינו הסדרים הנזכרים בתיגאן בכל פרשה ופרשה, וכנזכר בפרשת וירא (מתברר התיגאן עמ' ק"ב) שיש בה חמשה סדרים וחמשה פסוקים. ריש הפרשה, סדר ראשון. ויבואו שני המלאכים (י"ט, א) סדר שני. ויסע משם אברהם (כ', א) סדר שלישי. וה' פקד (כ"א, א) סדר רביעי. והאליהם נסה (כב, א) אלו חמשה. וחמשה פסוקים מן הסדר האחרון, והוא סדר ויגד לאברהם (כב, כ) ע"כ. **ווע"ב בטור** (סי' תצ"ד) שכתב בשני מקומות לשון סוף סדרא. **אך בשניהם** הוא גם סוף הפרשה וגם סוף הסדרא בתיגאן. **ומלשונות הרמב"ם** שקורא לפרשת השבוע 'הסדר' כבר ביאר לנכון בבארות משה (אות תפ"ד) דאין ראייה כי כל מקום לפי ענינו.

ולפ"י הקשה דאי אפשר לפרש כן בדעת הטור ומרן, דהא חזינן שגם פרשת וה' פקד את שרה הנקראת ביום הראשון היא סדר בפני עצמו, ומדוע שם כתב מרן (סי' תקפ"ד ס"ב) וקורא עד ויהי אחר הדברים האלה ולא כתב עד סוף סדרא, הרי דלא נחת לסדר פרשיות הללו ע"כ. **ועוד יש להקשות** כי חלוקה זו היא חלוקת התיגאן, אך במוסרה (עי' תורה שלמה וחי, עמ' תתת"רצ) פרשת וירא

של ר"ה כמשנת רבותני

נחלקת כך א' וירא אליו ה'. ב' ויבאו שני המלאכים. ג' ויסע משם אברהם. ד' וה' פקד את שרה. ה' ויהי אחר הדברים. והסדר הבא הוא בפרשת חיי שרה ואברהם זקן (כ"ד, א). וא"כ לסדר זה שהיה מקובל בתפוצות ישראל, סוף סדרא אינו מסתיים בפסוק ויגד לאברהם. ולא ניתן לומר שזהו סדר הקריאה לדעת מרן. **אכן כאשר נעניין היטיב בדברי מהרי"ץ** נמצא שהבין בדברי מרן שכוונתו 'סוף סדרא דיומא' דהיינו סדר קריאת היום, וכמו שביאר בהמשך דבריו שזהו עקידת יצחק שהיא ענין היום, וקושיא מעיקרא ליתא.

ה] עוד הקשה מלשון הלבוש (שם) שכתב 'סדרא דיומא' ומאידך כתב שהרביעי קורא עד בבאר שבע והחמישי יסיים. הרי דסדרא אינו בהכרח עד סוף פרשת העקידה ע"כ. **אכן י"ל** כי אחר שפירש הלבוש שיחתו, ופירט בדיוק מה קוראים, יכול לסתום בלשונו ולכתוב סוף סדרא, אך מרן שסתם דבריו בודאי כוונתו לסדרא דיומא, דאם לא כן היה לו לפרש דבריו.

שייכות פסוקים אלו לפרשת העקידה

ו] עוד הקשה מהר"י מסעוד על מש"כ מהרי"ץ מה שייכות יש לפרשת הנה ילדה מלכה עם פרשת העקידה. והלא טעמים רבין יש לשייכות הפרשיות. **ותחילה הביא מש"כ רש"י** בזה כי אחר הדברים האלו, אלו הרהורי דברים שהיו לאברהם בשובו מהעקידה, אמר אלו היה בני שחוט, כבר היה הולך בלא בניים, היה לי להשיאו מבנות ענר אשכול וממרא, בשרו הקב"ה, שנולדה רבקה בת זוגו. **ומוקרו במדרש רבה** (נ"ו, ג) ושם נראה כי מעיקרא לא רצה אברהם להשיאו להן שלא היו מיוחסות (פי' מהר"ו אלא מן האמורים זרע כנען המקולל), אך משראה כי כמעט מת בלא בניים אמר אשיאנו מבנות ענר אשכול וממרא שהן צדקניות, וכי מה אכפת לי מיוחסים. בישרו הקב"ה שאינו צריך. **ועוד צייין למש"כ בשפתי כהן** עה"ת, ע"ש.

ז] ועוד כתב לבאר ע"פ מה שכתבו המקובלים כי בעבור כריתת הברית עם אבימלך היו מזומנים יסורי איוב לבוא על אברהם בדרך נסיון ועונש. ורק בזכות העקידה בישר לו הקב"ה שבאותה שעה לא יחולו עליו היסורים כי אם על איוב. **ווכ"ה בבראשית רבה** (נ"ז, ד). ומפורש יותר בכמבר"ד פ"ז ב' דבר אחר מה הרהר, נתיירא מן היסורים. אמר לו הקב"ה אין אתה צריך כבר נולד מי שיקבלם, ע"ש. **ונרמז הענין בזה"ק** (שמות לג, א) ומההוא זמנא דאשתויב יצחק ואתחלף קורבניה, זמין ליה קוב"ה לההוא מקטרגא האי לחולקיה, וצ"ע דשם מבואר שהוא ענין אחר, שטען המקטרג, כי אחר שהועלה יצחק ע"ג המזבח ונתקדש בקדשת הקרבן לא היה לו להחליפו אחר, והיה ראוי ליעשות בו דינון כמה דאת אמר הנה ילדה מלכה גם היא וכו' את עוץ בכורו, והכא נטא למיטל חולקיה, מכל זרעיה דאברהם [לאו היינו זרע אברהם אלא כמבואר שם לעיל זרעא דאברהם בסטרא אחרא, דהיינו מצד נחור אחיו. עי' אור החמה שם]. **והביא מש"כ בעל מקדש מלך**, שזהו שבישר הקב"ה לאברהם, הנה ילדה מלכה וכו' את עוץ, ואיוב היה בן אשת עוץ. ומעתה לא אנסה אותך ואת זרעך למיבה מינה לסטרא אחרא, אלא יבוא נסיון זה על איוב. **וסיים**, אתה הראת לדעת, דלאו שפיר עבדי אשר השמיטו הנה ילדה מלכה גם היא מקריאת יו"ט שני של ר"ה. וטענתם היא מחסרון ידיעה ואין בה ממש, שלא עיינו היטב בדברי רז"ל.

ח] וכדברים האלה הביא מהר"י גופאן זלה"ה מדברי מהר"מ זכותא במקדש מלך, וסיים אמר הצעיר יהודה בן לא"א יוסף, שמא יש לומר שמכל מה שזכר כאן בענין יש מודעה רבה למה שנוהגים ביו"ט שני של ר"ה לסמוך לפרשה העקידה פסוק ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה וגו', שע"י קריאתה יסתם פי שטן ואל ישטין עלינו בקרותינו פרשת העקידה שנתחלף יצחק תחת האיל וכו' שאם לא נקראנה, איך יסתם פי שטן מאחר שלא ניתן לו יצחק, ע"ש.

ט] אכן כבר שם בספר הזכרון, העיר מהר"א אלנדראף זלה"ה בכת"י, והעלה את דברי מהרי"ץ בשם רש"י דהטעם שקורין פרשה זו היא לזכור זכות העקידה. ופרשה זו אינה שייכת לעיקר זכות העקידה ע"כ. **ונראה שבא לומר**, כי טעמים אלו הגם שמבארים השייכות לפרשת העקידה עדיין אינן בכלל הזכרת זכות העקידה ואינן מכלל הקריאה. **וכמ"ש הגר"מ רצאבי שליט"א בבארות משה** (שם ד"ה מ"מ) שהרי כל התורה כולה מלאה דרשות ורמזים אך תקנת הקריאה אינה אלא לפי המפורש בכתובים בענין המועד. **ועוד** אי ניוול בתר טעמא הלא גם פרשת חיי שרה מישיב שייכא שהרי סיבת מיתת שרה היא מחמת העקידה, **וע"ש** (בד"ה ואם) שיישב מדוע בקריאת יום א' דר"ה מוסיפים פרשת ויאמר אבימלך, אף שאינו מענין פקידת שרה.

מדרכי רבותינו - מוהר"ר יחיא ב"ר נתנאל אלשך זלה"ה

רבות ניתן לספר על רבינו, על הן גדלותו המפורסמת בתורה, צדקותו המופלגת, תפלותיו שבקעו רוקעים ווכפי שהתבטא פעם בענותותו ב'תימן היתי מתפלל ונענה, היום כבר לא תמיד', ומידותיו הנאצלות, הוד שבהדר. אך יען כי קצר המצע מהשתרע נביא שתי עובדות קצרות, דרכו כאשר רצה להעיר לבאן דהו בדברי תורה, היה אומר שמא כתוב במקום פלוני כך, או נראה לי שממקום פלוני ניתן להוכיח כן וכך. והעומד מולו יבין מאליו מהי מסקנת הדברים. **מלבד פעם אחת** שיצא מדרור ללוחם מלחמתה של תורה, היה זה כאשר השתתף ביום שכולו תורה לזכור של מוהר"ר שלום יצחק הלוי זלה"ה, בין הנואמים היה ת"ח אחד שמסר שיעור הלכות אודות ה'ביסבאס' אם הוא חייב בתרומ' (שכידוע נחלקו בזה רבותינו, הרש"י סבר שהוא פטור. ומוהר"ח כסאר סבר שהוא חייב) ואותו ת"ח הרבה להקשות בזה על שיטת הרש"י. רבינו ישב והאזין בדומיה לדברים, לפתע עצד את מוסר השיעור ואמר, על ראייה זו יש להשיב כך וקושיא זו יש ליישב כך, והאריך בראיות מוכחות ובסברות מוצקות ליישב דברי הרש"י, בסוף דבריו התנצל ואמר 'אני עושה את זה רק לכבודו של מארי סאלם' וחזר להתעטף בשתיקתו עד סוף השיעור. **כמו כן** היתה תקופה שהשתתף רבינו ב'חוג תנ"ך' של פרופסורים ואישים מפורסמים, וכל מטרת ביאתו לקדש שם שמים ולהשיב על טענות ההבל שהיו מקשים על דברי חז"ל, באותם התכנסויות גליא לדרעא והיה מוכיח להם מגוף המקראות איד מוכרחים דברי חז"ל גם בפשוט של מקרא. והיו נאלמים דומיה. עד שלאחר זמן ראה כי אינם שבים מדרכם הרעה, הפסיק להשתתף עימם. וזע"א.